

ترانه میهنی

حاليا کتر درد میهن شد سیه ایام ما
روزگاری همچو شام و پر ز آفت شام ما
شحنه، فارغ نخفته و دزدان بکوی وبام ما
هم کجا شد تا به بیند واژگون شد جام ما
ایدریغا شهرت ما ، ایدریغا نام ما

روزگاری طی شد وما ساکن میخانه ایم
پایه ایمان خراب و همدم پیمانہ ایم
بر سر سودای عشق دلبر جانانہ ایم
تا که همچو ما کیان با بست دام ودانہ ایم
طایر اقبال کی مسکن کند بر بام ما

دل شود پر خون چو یاد ذلت ایران کنیم
سینه بشکافد چو فکر خانه ویران کنیم
کاش با خون جگر هم عهد و هم پیمان کنیم
تا که این ویرانه سامان را ز نو بنیان کنیم
ور نه با این جهل و غفلت چون شود فرجام ما

گر نه فقر و مسکنت زائیده‌ی اہمال ماست
گر نه عفریت طمع فرمانده اعمال ماست